

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către compania internațională de asigurări „ASITO” societate pe acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Guzun Dumitru împotriva companiei internaționale de asigurări „ASITO” societate pe acțiuni cu privire la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depusă de către compania internațională de asigurări „ASITO” societate pe acțiuni,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2015, Guzun Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „ASITO” cu privire la restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărîrea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 05 februarie 2015 a fost restabilit în funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor la SA „ASITO”.

Menționează reclamantul că după primirea hotărîrii, la data de 05 februarie 2015 s-a prezenta la SA „ASITO” și a depus cerere cu privire la restabilirea în funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor din data de 05 februarie 2015, dar nu i s-a permis să intre în secția resurse umane pentru a depune cererea, înregistrînd cererea la secția de asigurări.

Susține reclamantul Guzun Dumitru, că la data de 06 februarie 2015, împreună cu executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru s-au prezentat la companie și au depus încheierea privind primirea spre executare a documentului executoriu, intentarea procedurii de executare din 06 februarie 2015. Însă, pînă la data de 09 februarie 2015 nu era emis nici un ordin de restabilire sau eliberare din funcție, fapt confirmat prin procesul-verbal al executorului judecătoresc din 09 februarie 2015, semnat de șefa secției resurse umane.

Afirmă reclamantul că, potrivit încheierii executorului judecătoresc în pct.9 era specificat că la data de 11 februarie 2015 debitorul și creditorul urmează să se întîlnească pentru a stabili modalitatea de conciliere sau determinarea modalității de executare a hotărîrii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 05 februarie 2015, dar reprezentantul SA „ASITO” nu s-a prezentat.

Declară reclamantul Guzun Dumitru că la data de 02 martie 2015 a recepționat prin intermediul Oficiului Poștal copia ordinului de eliberare a sa din funcție din data de 06 februarie 2015, iar la data de 05 martie 2015 a recepționat citația din Judecătoria Botanica mun. Chișinău cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru privind intentarea procedurii de executare și a procesului-verbal din 09 februarie 2015.

Solicită reclamantul, anularea ordinului Nr.126-c din 06 februarie 2015 cu privire la eliberarea sa din funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor, restabilirea în funcție, încasarea din contul pârîtului în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la muncă din data de 06 februarie 2015 pînă la restabilirea sa în funcția respectivă, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, a fost admisă parțial acțiunea lui Guzun Dumitru împotriva SA „ASITO” și s-a dispus anularea ordinului nr.126-C din 06 februarie 2015 cu privire la concedierea lui Guzun Dumitru din funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor a SA „ASITO”, ca fiind emis ilegal, cu restabilirea lui Guzun Dumitru în funcția deținută la eliberare. S-a încasat din contul SA „ASITO” în beneficiul lui Guzun Dumitru 196 325,17 lei cu titlu de salariu mediu pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 06 februarie 2015 – 05 noiembrie 2015, 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru eliberarea nelegitimă de la serviciu. S-a încasat din contul SA „ASITO” în beneficiul statului 5 989,75 lei cu titlu de taxa de stat. În rest cererea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 06 noiembrie 2015, SA „ASITO” a depus cerere de apel nemotivată împotriva acesteia.

La depunerea cererii de apel apelantul SA „ASITO” nu a achitat taxa de stat prevăzută de lege, invocînd prevederile art. 85 alin.(4) CPC, a solicitat scutirea de la plata taxei de stat.

La 24 februarie 2016, SA „ASITO” a depus cererea de apel motivată, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate de Guzun Dumitru ca neîntemeiată.

Examinînd în ședință judiciară întrebarea de primire a cererii de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 25 februarie 2016, a respins cererea SA „ASITO” privind scutirea de la plata taxei de stat, nu a dat curs cererii de apel declarate de către SA „ASITO”, acordînd apelantului termen pînă la data de 10 martie 2016 ora 11:00 pentru a prezenta instanței dovada de achitare a taxei de stat în mărime de 4 492 lei.

La 09 martie 2015, în termenul prevăzut de lege, SA „ASITO” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu pronunțarea unei noi soluții privind admiterea cererii de scutire de la plata taxei de stat la depunerea apelului.

În susținerea recursului recurentul a invocat ilegalitatea încheierii contestate, menționînd că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea de scutire de la plata taxei de stat, deoarece solicitarea de a fi scutiți de la plata taxei de stat, servește necesitatea de a redirecționa aceste mijloace financiare pentru achitarea despăgubirilor de asigurare persoanelor prejudiciate de riscuri asigurate și care au o necesitate mai stringentă la repararea prejudiciului, iar interesul pe care îl impune achitarea taxei de stat nu este suficient de justificat pentru a considera că neachitarea acesteia va determina afectarea intereselor justiției.

La 15 martie 2016, în adresa intimatului Guzun Dumitru a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către SA „ASITO” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea recurată.

Potrivit art.368 alin.(1) CPC, dacă cererea de apel este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Conform art. 365 alin. (4) CPC, la cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

Potrivit materialelor cauzei SA „ASITO” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015, prin care a fost admisă acțiunea lui Guzun Dumitru împotriva SA „ASITO” privind restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral. Totodată, la depunerea cererii de apel SA „ASITO” a solicitat scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, a fost respinsă cererea apelantului SA „ASITO” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de SA „ASITO”, acordând apelantului termen pînă la data de 10 martie 2016 ora 11:00 pentru a prezenta instanței dovada de achitate a taxei de stat în mărime de 4 492 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel întemeiat a respins cererea SA „ASITO” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat și nu a dat curs apelului, din următoarele considerente.

În temeiul art. 84 CPC, atît cererea de chemare în judecată, cît și cererile de apel, recurs, se impun cu taxă de stat.

În conformitate cu art.3 alin.(1) lit.j) din Legea taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești se achită 75 % din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri, iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial -75% din taxa calculată din suma contestată.

Iar, dispozițiile art.85 alin.(4) CPC acordă dreptul judecătorului (instanței de judecată), să scutească persoana fizică sau juridică, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs, statuează că, instanța de apel în sensul expus prin încheierea din 25 februarie 2016, este întemeiată și legală, or, apelantul SA „ASITO” nu și-a motivat cererea prin invocarea circumstanțelor justificative care ar permite aplicarea prevederilor art.85 alin.(4) CPC și nu a prezentat

probe incontestabile care ar confirma imposibilitatea achitării taxei de stat la depunerea cererii de apel.

Mai mult decât atât, reieșind din prevederile art.85 alin.(4) CPC, judecătorul nu este obligat, ci este în drept să scutească persoana de la plata taxei de stat.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SA „ASITO” și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către compania internațională de asigurări „ASITO” societate pe acțiuni.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Guzun Dumitru împotriva companiei internaționale de asigurări „ASITO” societate pe acțiuni cu privire la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi